úterý 9. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Tob 2,9–14
Zrak mi nesloužil.

Čtení z knihy Tobiáš.

Já, Tobiáš, poté, co jsem v noci o letnicích pohřbil mrtvého, vešel jsem do svého nádvoří a usnul jsem u jeho zdi. Pro horko jsem neměl přikrytou tvář. Nevěděl jsem, že na zdi nade mnou jsou vrabci. Jejich teplý trus mi spadl do očí a způsobil mi bílý zákal. Chodil jsem k lékařům, abych se léčil, ale čím víc mě mazali léky, tím víc mé oči slábly bílým zákalem, až jsem zcela oslepl. Zrak mi nesloužil čtyři roky. Všichni moji bratři nade mnou truchlili a Achikar mě živil po dva roky, dokud neodešel do Elymaidy.

V té době moje žena Anna konala za mzdu ženské práce. Posílala je zákazníkům a oni jí vypláceli mzdu. Sedmého dne měsíce dystru dokončila tkaní a poslala tkaninu zákazníkům. Ti jí dali plnou mzdu a přidali jí kozlíka k hostině. Když ke mně přišla, kozlík začal mečet. Zvolal jsem: „Odkud je to kůzle? Snad není kradené? Vrať ho jeho majitelům! Není nám přece dovoleno jíst něco kradeného.“ Řekla mi: „Bylo mně přidáno jako dar ke mzdě.“ Já však jsem jí nevěřil a domlouval jí, aby kůzle vrátila jeho majitelům. Červenal jsem se kvůli tomu před ní. Tu mi opáčila: „A k čemu byly tvé almužny? K čemu byly tvé spravedlivé skutky? Teď se ukázalo, jak to s tebou vlastně je!“

Žl 112,1–2.7bc–8.9

Odp.: Srdce spravedlivého je pevné, důvěřuje v Hospodina.

Blaze muži, který se bojí Hospodina,
který má velkou zálibu v jeho přikázáních.
Mocné bude na zemi jeho potomstvo,
pokolení řádných lidí bude požehnáno.

Jeho srdce je pevné,
důvěřuje v Hospodina.
Jeho srdce je zmužilé, nebojí se,
dokud neuzří své protivníky ve zmatku.

Rozděluje, dává chudým,
jeho štědrost potrvá navždy,
jeho moc poroste v slávě.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 2 Petr 3,12–15a.17–18
Čekáme nová nebesa a novou zemi.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Petra.

Milovaní!
Očekávejte a urychlujte příchod toho Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru. Ale my čekáme – jak on to slíbil – nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost.

Když tedy na to musíte čekat, milovaní, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji. Shovívavost našeho Pána považujte za svou spásu!

Milovaní, víte to už napřed. Proto si dávejte pozor, abyste nepozbyli svou pevnost tím, že byste se dali strhnout bludnými názory špatných lidí. Ať spíše rostete v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní i až do dne věčnosti! Amen.

Žl 90,2.3–4.10.14+16

Odp.: Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!

Dříve než se zrodily hory, než povstala země a svět,
od věčnosti do věčnosti jsi ty, Bože!

Rozkazem vracíš člověka v prach
a pravíš: „Vraťte se, smrtelníci!“
Neboť tisíc let je v tvých očích
jako včerejší den, který minul,
a jako noční hlídka.

Našich let bývá úhrnem sedmdesát,
u toho, kdo je při síle, osmdesát.
Většina jich je lopota a trýzeň,
neboť rychle pomíjejí, a my odlétáme.

Nasyť nás brzy svou slitovností,
ať jásáme a radujeme se po celý život!
Nechť se ukáže tvým služebníkům tvoje dílo,
tvá sláva jejich synům.

Zpěv před evangeliem: srov. Ef 1,17–18

Aleluja. Otec našeho Pána Ježíše Krista ať osvítí naše srdce, abychom pochopili, jaká je naděje těch, které povolal. Aleluja.

Evangelium: Mk 12,13–17
Co je císařovo, dávejte císaři, a co je Boží, Bohu.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Nepřátelé poslali k Ježíšovi několik farizeů a herodovců, aby ho chytili za slovo. Ti přišli a řekli mu: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a na nikoho nedbáš. Nehledíš na to, čím kdo je, ale učíš cestě k Bohu podle pravdy. Je dovoleno platit daň císaři, nebo ne? Máme ji platit, nebo nemáme?“

On však prohlédl jejich pokrytectví, a proto jim odpověděl: „Co mě pokoušíte? Podejte mi denár, ať se podívám!“ Podali mu ho a on se jich zeptal: „Čí je to obraz a nápis?“

Odpověděli: „Císařův.“

Ježíš jim řekl: „Co je císařovo, dávejte císaři, a co je Boží, Bohu.“ A velmi nad ním užasli.

kulturaslova.cz